گزارش تحلیلی روزنامه جمهوری اسلامی از وضعیت بازار کار صنایع ایران

کارخانه‌ها در جست‌وجوی کارگر، چرا برخی صنایع با کمبود نیروی کار مواجه شده‌اند؟

بازار کار ایران با یک تناقض کم‌سابقه روبه‌رو شده است، از یک سو هزاران نفر در جست‌وجوی شغل هستند و ازسوی دیگر، بسیاری از واحدهای تولیدی و صنعتی از کمبود نیروی انسانی گلایه می‌کنند. این شکاف چگونه شکل گرفته و چه پیامدهایی برای اقتصاد ایران خواهد داشت؟

تا همین چند سال پیش، تصور عمومی این بود که هر فرصت شغلی در بخش صنعت با صفی از متقاضیان روبه‌رو خواهد شد. نرخ بالای بیکاری، به‌ویژه در میان جوانان و فارغ‌التحصیلان دانشگاهی، این ذهنیت را تقویت کرده بود که مشکل اصلی بازار کار، کمبود فرصت‌های شغلی است. اما امروز در بسیاری از شهرک‌های صنعتی، کارخانه‌ها و کارگاه‌های تولیدی، روایت دیگری شنیده می‌شود، مدیران واحدهای تولیدی از کمبود نیروی کار، دشواری جذب کارگر و افزایش نرخ ترک کار سخن می‌گویند.این وضعیت در نگاه نخست متناقض به نظر می‌رسد، چگونه ممکن است در اقتصادی که هنوز با بیکاری دست‌وپنجه نرم می‌کند، صنایع نتوانند نیروی انسانی مورد نیاز خود را تأمین کنند؟ پاسخ این پرسش را باید در مجموعه‌ای از عوامل اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و حتی جمعیتی جست‌وجو کرد، عواملی که طی سال‌های اخیر ساختار بازار کار ایران را به‌تدریج دگرگون کرده‌اند.

*** بازار کار ایران با یک تناقض کم‌سابقه روبه‌رو شده است، از یک سو هزاران نفر در جست‌وجوی شغل هستند و ازسوی دیگر، بسیاری از واحدهای تولیدی و صنعتی از کمبود نیروی انسانی گلایه می‌کنند**

شکاف میان «داشتن شغل» و «پذیرفتن یک شغل»

کارشناسان بازار کار معتقدند دیگر نمی‌توان وضعیت اشتغال را تنها با شاخص بیکاری سنجید. امروز مسئله اصلی، «تناسب میان انتظارات نیروی کار و شرایطی است که کارفرمایان ارائه می‌کنند.» بسیاری از کارخانه‌ها فرصت استخدام دارند، اما متقاضیان حاضر نیستند با دستمزد، شرایط کاری یا ساعت‌های طولانی کار، این مشاغل را بپذیرند. در مقابل، بسیاری از جویندگان کار نیز معتقدند درآمد حاصل از برخی مشاغل صنعتی، پاسخگوی هزینه‌های زندگی نیست.به بیان دیگر، مشکل اصلی کمبود مطلق نیروی کار نیست، بلکه کاهش تمایل به اشتغال در برخی مشاغل است. این شکاف هر سال عمیق‌تر شده و اکنون به یکی از مشکل‌های جدی بخش تولید تبدیل شده است.

دستمزدی که دیگر انگیزه ایجاد نمی‌کند

شاید مهم‌ترین دلیل کمبود نیروی کار در برخی صنایع، کاهش قدرت خرید دستمزدها باشد. طی سال‌های اخیر، افزایش هزینه‌های مسکن، حمل‌ونقل، خوراک و سایر نیازهای اساسی باعث شده است که بسیاری از کارگران احساس کنند درآمد حاصل از کار در کارخانه‌ها، تناسبی با هزینه‌های زندگی ندارد. علیپور یک مدیر کارخانه تولید قطعات صنعتی در شهرک صنعتی شمس‌آباد به خبرنگارما می‌گوید: «چندین بار آگهی استخدام منتشر کرده‌ایم، اما تعداد متقاضیان بسیار کمتر از گذشته است. بسیاری از کسانی که برای مصاحبه می‌آیند، پس از اطلاع از میزان حقوق، دیگر مراجعه نمی‌کنند یا پس از چند هفته کار را رها می‌کنند.» در سوی دیگر، کارگران نیز استدلال متفاوتی دارند. عباسی یکی از کارگران جوان که سابقه فعالیت در چند واحد صنعتی را دارد، به خبرنگار ما می‌گوید: «وقتی بخش زیادی از حقوق صرف اجاره خانه و رفت‌وآمد می‌شود، انگیزه‌ای برای ادامه کار باقی نمی‌ماند. بسیاری از همکارانم ترجیح دادند به سراغ مشاغل خدماتی یا اینترنتی بروند.» این روایت‌ها نشان می‌دهند مسئله تنها به میزان حقوق محدود نیست، بلکه به «قدرت خرید واقعی» دستمزد بازمی‌گردد. اگر درآمد یک کارگر نتواند حداقل هزینه‌های زندگی را پوشش دهد، طبیعی است که جذابیت این مشاغل کاهش پیدا کند.

تغییر نگرش نسل جدید به کار

یکی دیگر از دلایل مهم کمبود نیروی کار، تغییر نگرش نسل جوان نسبت به اشتغال است. نسل جدید بیش از گذشته به انعطاف‌پذیری، استقلال شغلی، تعادل میان کار و زندگی و امکان پیشرفت اهمیت می‌دهد. در گذشته، استخدام در یک کارخانه برای بسیاری از جوانان به معنای امنیت شغلی بود، اما امروز بخشی از نیروی کار ترجیح می‌دهد در حوزه‌هایی مانند خدمات آنلاین، فروش اینترنتی، تولید محتوا، حمل‌ونقل اینترنتی یا مشاغل پروژه‌ای فعالیت کند، حتی اگر درآمد این مشاغل ثابت نباشد. به اعتقاد جامعه‌شناسان، این تغییر تنها نتیجه تحولات فناوری نیست، بلکه بازتاب تغییر ارزش‌های اجتماعی نیز هست. نسل جدید تمایل کمتری به انجام کارهای سخت، یکنواخت و شیفتی دارد و بیش از گذشته به کیفیت زندگی و اختیار در انتخاب زمان و مکان کار اهمیت می‌دهد.

کمبود نیروی ماهر، زخمی قدیمی

در کنار کاهش تمایل به برخی مشاغل، بسیاری از صنایع با مشکل دیگری نیز روبه‌رو هستندکه کمبود نیروی متخصص و ماهراست. مدیران صنایع معتقدند یافتن اپراتورهای حرفه‌ای، تکنسین‌های فنی، جوشکاران ماهر، برق‌کاران صنعتی، قالب‌سازان و نیروهای آموزش‌دیده، روزبه‌روز دشوارتر شده است. در برخی رشته‌ها، فرصت‌های شغلی وجود دارد، اما افراد دارای مهارت کافی اندک هستند. کارشناسان این وضعیت را نتیجه فاصله میان نظام آموزشی و نیازهای واقعی بازار کار می‌دانند. طی سال‌های گذشته، دانشگاه‌ها بیشتر بر آموزش‌های نظری تمرکز کرده‌اند، درحالی که صنایع به نیروهایی نیاز دارند که از همان روز نخست توانایی کار عملی در محیط تولید را داشته باشند. همزمان، کاهش استقبال جوانان از آموزش‌های فنی و حرفه‌ای نیز باعث شده عرضه نیروی کار ماهر کمتر از نیاز صنایع باشد، مسئله‌ای که اگر برای آن چاره‌ای اندیشیده نشود، می‌تواند در سال‌های آینده به یکی از بزرگ‌ترین موانع رشد تولید تبدیل شود.

نارضایتی نیروهای فنی

یکی دیگر از عواملی که در سال‌های اخیر بر کمبود نیروی کار در برخی صنایع اثر گذاشته، جابجایی‌های نیروهای متخصص و فنی است. برای یک کارفرما، جایگزین کردن یک نیروی ماهر تنها به معنای استخدام فردی جدید نیست، بلکه به معنای صرف ماه‌ها زمان و هزینه برای آموزش و انتقال تجربه است. به همین دلیل، خروج نیروهای متخصص، هزینه‌های تولید را افزایش داده و بهره‌وری واحدهای صنعتی را کاهش می‌دهد. فخری، یکی از مدیران یک کارخانه تولید تجهیزات فلزی به خبرنگارما می‌گوید: «استخدام کارگر ساده هنوز امکان‌پذیر است، اما پیدا کردن یک تکنسین باتجربه یا جوشکار حرفه‌ای بسیار سخت شده است. بسیاری از نیروهایی که آموزش داده‌ایم، پس از کسب تجربه، پیشنهادهای بهتری دریافت کرده و محل کار خود را تغییر داده‌اند.»

محیط کار، عاملی که کمتر دیده می‌شود

کمبود نیروی کار را نمی‌توان فقط با میزان حقوق توضیح داد. شرایط محیط کار نیز نقش تعیین‌کننده‌ای در ماندگاری کارکنان دارد.در برخی صنایع، کار در محیط‌های گرم، پرسر و صدا، آلوده یا همراه با شیفت‌های طولانی انجام می‌شود. اگر این شرایط با امکانات رفاهی، ایمنی مناسب، بیمه تکمیلی، آموزش و فرصت پیشرفت شغلی همراه نباشد، طبیعی است که نیروی انسانی تمایل کمتری به ادامه فعالیت داشته باشد. کارشناسان مدیریت منابع انسانی معتقدند امروز رقابت میان کارخانه‌ها تنها بر سر فروش محصول نیست، بلکه بر سر جذب و حفظ نیروی انسانی نیز هست. واحدهایی که محیط کاری مناسب‌تر، نظام پرداخت شفاف‌تر و امکان ارتقای شغلی بهتری فراهم کرده‌اند، معمولاً با مشکل کمتری در جذب نیرو مواجه هستند.

تغییر ترکیب جمعیتی و کاهش ورود نیروی جوان

بازار کار ایران با یک تغییر جمعیتی نیز روبه‌رو است. کاهش نرخ رشد جمعیت در دهه‌های گذشته باعث شده است که تعداد جوانان ورودی به بازار کار نسبت به سال‌های قبل کمتر شود. در کنار این موضوع، ادامه تحصیل، افزایش سن ازدواج و تغییر سبک زندگی نیز زمان ورود بسیاری از جوانان به بازار کار را به تعویق انداخته است. در نتیجه، برخی صنایع که سال‌ها به ورود مستمر نیروی کار جوان وابسته بودند، اکنون با کاهش عرضه نیروی انسانی روبه‌رو شده‌اند. این روند تنها مختص ایران نیست. بسیاری از کشورهای صنعتی نیز با پدیده سالمندی جمعیت و کمبود نیروی کار مواجه شده‌اند، اما تفاوت در آن است که بسیاری از این کشورها با افزایش بهره‌وری، توسعه آموزش‌های مهارتی، جذب نیروی کار خارجی یا استفاده گسترده‌تر از فناوری، تلاش کرده‌اند آثار این کمبود را کاهش دهند.

رقابت صنایع با اقتصاد خدمات

یکی از مهم‌ترین تغییرات سال‌های اخیر، رقابت شدید جوانان جذاب‌تر از کار در خطوط تولید هستند. انعطاف در ساعت کار، استقلال بیشتر و نبود نظم سخت‌گیرانه کارخانه‌ای، از جمله دلایلی هستند که باعث شده‌اند برخی افراد این مسیر را انتخاب کنند. اقتصاددانان معتقدند این تغییر، زنگ هشداری برای صنایع است. اگر بخش تولید نتواند از نظر درآمد، شرایط کاری و فرصت‌های پیشرفت با سایر بخش‌های اقتصاد رقابت کند، جذب نیروی انسانی روزبه‌روز دشوارتر خواهد شد.

پیامدهای کمبود نیروی کار برای اقتصاد

کمبود نیروی انسانی تنها مشکل یک کارخانه یا یک صنعت نیست، بلکه می‌تواند بر کل اقتصاد اثر بگذارد. وقتی یک واحد تولیدی نتواند ظرفیت کامل خود را به کار بگیرد، تولید کاهش می‌یابد، هزینه تمام‌شده محصولات افزایش پیدا می‌کند و توان رقابت در بازارهای داخلی و خارجی کاهش می‌یابد. این روند در نهایت می‌تواند بر قیمت کالاها، اشتغال و رشد اقتصادی نیز اثرگذار باشد.ازسوی دیگر، کمبود نیروی ماهر ممکن است روند نوسازی صنایع را نیز کند کند. بسیاری از فناوری‌های جدید نیازمند اپراتورها و تکنسین‌های آموزش‌دیده هستند و نبود این نیروها، بهره‌برداری از تجهیزات مدرن را با مشکل مواجه می‌کند.

کارشناسان چه می‌گویند؟

کارشناسان بازار کار معتقدند حل این مشکل، تنها با افزایش تعداد آگهی‌های استخدام امکان‌پذیر نیست. به باور آنان، باید رابطه میان دستمزد، بهره‌وری، مهارت و کیفیت محیط کار دوباره تعریف شود. آن‌ها تأکید می‌کنند که سرمایه انسانی، مهم‌ترین دارایی هر واحد تولیدی است و نگاه صرفاً هزینه‌ای به نیروی کار، در بلندمدت به زیان بنگاه‌های اقتصادی تمام خواهد شد. ازسوی دیگر، توسعه آموزش‌های فنی و حرفه‌ای، ارتباط مؤثر میان دانشگاه و صنعت، بازنگری در نظام مهارت‌آموزی و ایجاد مسیرهای روشن برای پیشرفت شغلی می‌تواند بخشی از این شکاف را کاهش دهد.

راهکارها، چگونه می‌توان شکاف بازار کار را کاهش داد؟

کمبود نیروی کار در صنایع، پدیده‌ای نیست که با یک تصمیم یا یک بخشنامه برطرف شود. این مسئله حاصل سال‌ها انباشت مشکلات در حوزه دستمزد، آموزش، بهره‌وری، سیاست‌گذاری و تغییرات اجتماعی است. از همین رو، حل آن نیز نیازمند مجموعه‌ای از اقدامات هماهنگ میان دولت، بخش خصوصی، مراکز آموزشی و تشکل‌های کارگری است.

اقتصاددانان معتقدند نخستین گام، افزایش جذابیت اشتغال در بخش تولید است. تا زمانی که یک کارگر احساس کند درآمد او پاسخگوی حداقل هزینه‌های زندگی نیست، یا فرصت پیشرفت شغلی روشنی پیش روی خود نمی‌بیند، طبیعی است که به دنبال مشاغل جایگزین باشد. بنابراین، بازنگری در نظام دستمزد، پرداخت پاداش بر مبنای بهره‌وری، ارائه مزایای رفاهی و بیمه‌های تکمیلی می‌تواند بخشی از این شکاف را کاهش دهد. ازسوی دیگر، بسیاری از کارخانه‌ها همچنان با الگوهای سنتی مدیریت منابع انسانی اداره می‌شوند درحالی که نسل جدید نیروی کار، علاوه بر درآمد، به محیط کار ایمن، احترام متقابل، آموزش مستمر، انعطاف‌پذیری و امکان ارتقای شغلی نیز اهمیت می‌دهد. بنگاه‌هایی که این واقعیت را پذیرفته‌اند، معمولاً در جذب و حفظ نیروی انسانی موفق‌تر بوده‌اند.

حلقه مفقوده، مهارت‌آموزی

یکی از مهم‌ترین ضعف‌های بازار کار ایران، فاصله میان آموزش و نیاز واقعی صنعت است. هر سال هزاران نفر از دانشگاه‌ها فارغ‌التحصیل می‌شوند، اما بسیاری از آنان مهارت‌های عملی مورد نیاز کارخانه‌ها را ندارند. در مقابل، صنایع نیز برای آموزش نیروهای تازه‌کار باید زمان و هزینه قابل توجهی صرف کنند. کارشناسان پیشنهاد می‌کنند آموزش‌های فنی و حرفه‌ای از دوران دبیرستان و هنرستان تقویت شود و ارتباط میان دانشگاه‌ها و صنایع گسترش یابد. دوره‌های کارآموزی واقعی، آموزش در محیط کارخانه و مشارکت کارفرمایان در تدوین سرفصل‌های آموزشی می‌تواند فاصله میان آموزش و اشتغال را کاهش دهد. تجربه کشورهایی مانند آلمان، کره‌جنوبی و ژاپن نشان می‌دهد که نظام آموزش مهارتی، یکی از مهم‌ترین عوامل موفقیت صنایع این کشورها در تأمین نیروی انسانی متخصص بوده است. در این کشورها، دانش‌آموزان و دانشجویان پیش از ورود به بازار کار، تجربه عملی قابل توجهی در واحدهای تولیدی کسب می‌کنند.

فناوری، راهکاری برای جبران کمبود نیرو

یکی دیگر از راهکارهای مطرح، افزایش بهره‌گیری از فناوری، خودکارسازی و هوشمندسازی خطوط تولید است. بسیاری از کشورها برای مقابله با کمبود نیروی کار، بخشی از فرآیندهای تولید را با ماشین آلات انجام می‌دهند تا وابستگی به نیروی انسانی کاهش یابد. البته کارشناسان تأکید می‌کنند که فناوری جایگزین کامل نیروی انسانی نیست، بلکه می‌تواند بهره‌وری را افزایش داده و نیروهای موجود را به سمت مشاغل تخصصی‌تر هدایت کند. در ایران نیز توسعه فناوری در صنایع، علاوه بر کاهش فشار ناشی از کمبود نیرو، می‌تواند کیفیت تولید و توان رقابت در بازارهای جهانی را افزایش دهد.

نقش سیاست‌گذاری

فعالان اقتصادی بر این باورند که ثبات اقتصادی، مهم‌ترین عامل برای حفظ نیروی کار است. در فضایی که تورم بالا، نوسانات بازار و بی‌ثباتی اقتصادی وجود دارد، هم کارفرما برای افزایش دستمزد با محدودیت روبه‌رو می‌شود و هم کارگر احساس می‌کند درآمدش به سرعت ارزش خود را از دست می‌دهد. ازسوی دیگر، حمایت از سرمایه‌گذاری، کاهش موانع تولید، تسهیل فعالیت بنگاه‌های کوچک و متوسط و ایجاد فضای پیش‌بینی‌پذیر برای اقتصاد، می‌تواند به افزایش اشتغال پایدار و بهبود کیفیت بازار کار کمک کند.

مسئله‌ای فراتر از صنعت

کمبود نیروی کار در کارخانه‌ها، تنها یک مشکل تولیدی نیست، بلکه بازتابی از تغییرات عمیق اقتصادی و اجتماعی کشور است. این پدیده نشان می‌دهد که رابطه میان «کار»، «درآمد» و «کیفیت زندگی» درحال تغییر است. نسل جدید دیگر تنها به داشتن شغل فکر نمی‌کند، بلکه به دنبال شغلی است که امنیت، درآمد مناسب، فرصت رشد و تعادل میان کار و زندگی را نیز فراهم کند. اگر این تغییرات به‌درستی درک نشود، صنایع ممکن است در سال‌های آینده با بحران بزرگ‌تری در تأمین نیروی انسانی مواجه شوند، بحرانی که پیامدهای آن تنها محدود به خطوط تولید نخواهد بود بلکه بر رشد اقتصادی، صادرات، سرمایه‌گذاری و حتی رقابت‌پذیری کشور نیز اثر خواهد گذاشت.

جمع‌بندی

بازار کار ایران امروز با یک تناقض روبه‌رو است، از یک سو هنوز بیکاری یکی از دغدغه‌های اصلی جامعه به شمار می‌رود و ازسوی دیگر، بسیاری از واحدهای تولیدی از کمبود نیروی کار شکایت دارند. این تناقض نشان می‌دهد مشکل، صرفاً کمبود فرصت شغلی یا کمبود نیروی انسانی نیست، بلکه ناهمخوانی میان نیازهای صنایع و انتظارات نیروی کار است. حل این مشکل نیازمند نگاهی فراتر از افزایش دستمزد یا انتشار آگهی‌های استخدام است. اصلاح نظام مهارت‌آموزی، بهبود شرایط کار، افزایش بهره‌وری، استفاده از فناوری، ایجاد امنیت شغلی و ثبات اقتصادی، مجموعه اقداماتی هستند که می‌توانند دوباره بخش تولید را به مقصدی جذاب برای نیروی کار تبدیل کنند. در میان موارد گفته شده ثبات اقتصادی و پیش‌بینی پذیری، هم برای کارفرمایان و هم کارگران از اهمیت بالایی برخوردار است. کارفرمایی که به دلیل عدم ثبات اقتصادی، مشکلات تامین مالی و تهیه مواد اولیه مسیر فعالیت اقتصادی را با ناهمواری‌ها و عدم حمایت‌ها می‌بیند در نهایت ناچار به تعدیل نیرو یا بستن بنگاه اقتصادی می‌شود و عده‌ای از افراد شاغل در آن بنگاه بیکار خواهند شد. ازسوی دیگر کارگری هم که به لحاظ تامین نیازهای ضروری روزانه خانواده خود به دلیل شرایط نامساعد اقتصادی با مشکلات زیادی مواجه است یا به ناچار شغل دوم یا سوم را انتخاب می‌کند که در این حالت با فرسودگی شغلی و مشکلات دیگر مواجه خواهد شد یا درگرداب هزینه‌های تامین معاش خانواده خود گرفتار خواهد شد. از این رو ثبات اقتصادی منجر به ادامه فعالیت بنگاه‌ها و حفظ اشتغال در آنها خواهد شد و با افزایش تولید و خدمات و بهره بری تورم کاهش خواهد یافت و به رشد و اعتلای اقتصادی کشور کمک خواهد کرد.در نهایت، تجربه کشورهای موفق نشان می‌دهد سرمایه انسانی، مهم‌ترین سرمایه هر اقتصاد است. کارخانه‌ای که ماشین‌آلات به روز دارد اما نیروی انسانی متخصص و باانگیزه ندارد، دیر یا زود با کاهش بهره‌وری روبه‌رو خواهد شد. از این رو، آینده صنعت ایران بیش از هر زمان دیگری به کیفیت سیاست‌گذاری در بازار کار و توان کشور در حفظ، آموزش و انگیزه‌بخشی به نیروی انسانی وابسته است.

***گروه گزارش**

*** بسیاری از کارخانه‌ها فرصت استخدام دارند، اما متقاضیان حاضر نیستند با دستمزد، شرایط کاری یا ساعت‌های طولانی کار، این مشاغل را بپذیرند. در مقابل، بسیاری از جویندگان کار نیز معتقدند درآمد حاصل از برخی مشاغل صنعتی، پاسخگوی هزینه‌های زندگی نیست**

*** مشکل اصلی کمبود مطلق نیروی کار نیست، بلکه کاهش تمایل به اشتغال در برخی مشاغل است. این شکاف هر سال عمیق‌تر شده و اکنون به یکی از مشکل‌های جدی بخش تولید تبدیل شده است**

آگهی دعوت مجمع عمومی

بدینوسیله با اختیار حاصله از ماده ۲۰ اساسنامه از کلیه شرکا ، سهامداران و اعضای محترم شرکت کاشی سمنان (سهامی خاص) به شماره ثبت ۲۷۰ و شناسه ملی ۱۰۴۸۰۰۱۸۶۳۶ دعوت به عمل می آید تا نسبت به حضور در جلسه مجمع عمومی عادی بطور فوق العاده به شرح زیر که در محل قانونی شرکت واقع در آدرس کیلومتر ۹ جاده سمنان، مهدی شهر، درجزین تشکیل می شود حضور به هم رسانند.

جلسه مجمع عمومی عادی بطور فوق العاده رأس ساعت ۱۰:۰۰ مورخ ۱۴۰۵/۰۷/۱۱

دستور جلسه: انتخاب بازرسین

مدیرعامل و اعضای هیئت مدیره

آگهی فقدان سند

ورثه مرحوم عقاب ادریس نژاد با وکالت عبدالله ادریس نژاد احدی از ورثه برابر گواهی انحصار وراثت ۹۷/۱۰/۱_ ۵۸۲/۳/۹۷ شعبه سوم شورای حل اختلاف ماهشهر با تسلیم دو برگ استشهاد گواهی شده دفترخانه ۶۳ ماهشهر مدعی است که سندمالکیت ۲/۵ دانگ مشاع از ششدانگ پلاک ۱۱/۸۰۹۱ واقع در بخش ۱۰ در صفحه ۴۹۱ دفتر ۳۲ ذیل ثبت ۵۶۳۳ بنام عقاب إدریس نژاد ثبت و سند مالکیت صادر و تسلیم گردیده که بعلت جابه جایی مفقود گردیده لذا بدستور تبصره یک اصلاحی ماده ۱۲۰ آیین نامه قانون ثبت مراتب جهت اطلاع عموم یک نوبت آگهی می‌شود که هر کس مدعی انجام معامله یا وجود سند مالکیت نزد خود میباشد می‌تواند ظرف مدت ده روز از تاریخ انتشار این آگهی اعتراض خود را به این اداره تسلیم دارد و در غیر این صورت پس از سپری شدن قانونی و عدم واخواهی سند مالکیت المثنی بنام مالک صادر خواهد شد.

م الف ۱۶/۳۹

اسماعیل آلیا – رئیس ثبت شهرستان ماهشهر

آگهی فقدان سند مالکیت

نظر به اینکه خانم پری رئیسی وستگانی به شماره ملی ۴۶۶۵۳۰۸۸۸۲ به وکالت از آقای علی ملک زاده فرزند شکر علی شماره ملی ۶۲۹۹۸۶۸۰۲ (برابر سند تعهدنامه غیر مالی شماره ۱۳۹۵۹۲۳۵۶۲۷۸۰۰۰۰۰۲ مورخ ۱۳۹۵/۰۱/۰۸) به استناد دو برگ استشهاد محلی که هویت و امضا شهود رسما گواهی شده مدعی است که سند مالکیت چهار دانگ مشاع از ششدانگ یک باب ساختمان به پلاک ۳۵ فرعی از ۵۸۹ اصلی مفروز بخش ثبتی گندمان واقع در بخش گندمان- روستای وستگان که ششدانگ به نام آقای جمشید مرادی وستگانی فرزند بمانعلی ثبت و سند مالکیت به شماره ۶۱۴۶۲۸ سری ب سال ۹۶ به شماره دفتر املاک الکترونیک ۱۳۹۷۲۰ ۳۱۴۰۲۵۰۰۰۱۷۲ صادر گردیده است را بعلت سهل انگاری مفقود نموده است و درخواست صدور المثنی سند مالکیت نامبرده را نموده طبق تبصره یک ماده ۱۲۰ آیین نامه قانون ثبت مراتب آگهی می شود که هر کس مدعی انجام معامله (غیر از آنچه در این آگهی ذکر شده) نسبت به آن یا وجود سند مالکیت مزبور نزد خود باشد از تاریخ انتشار این آگهی تا ده روز به این اداره مراجعه و اعتراض خود را کتبا ضمن ارائه اصل سند مالکیت و سند معامله تسلیم نماید تا مراتب صورتمجلس و اصل سند به ارائه کننده مسترد گردد اگر ظرف مهلت مقرر اعتراض نرسد و یا در صورت اعتراض اصل سند ارائه نشود المثنی سند مالکیت مرقوم صادر و به متقاضی تسلیم خواهد شد.

رئیس اداره ثبت اسناد و املاک گندمان – مهدی اسماعیلی

آگهی مناقصه عمومی یک مرحله‌ای خرید و اجرای آسفالت (نوبت دوم)

شهرداری جیرنده در نظر دارد تا اجرای روکش آسفالت معابر خود را از طریق سامانه تدارکات الکترونیک دولت (setadiran.ir) با شماره ۲۰۰۵۰۹۳۸۴۳۰۰۰۰۰۳ شرکت‌های پیمانکاری دارای صلاحیت از سازمان مدیریت برنامه‌ریزی واگذار نماید. لذا متقاضیان می‌توانند از تاریخ ۱۴۰۵/۰۶/۲۵ با مراجعه به سازمان مذکور نسبت به دریافت اسناد و ارائه پیشنهاد اقدام نمایند.

حسن تقی‌پور - شهردار جیرنده

شماره های تماس جهت درج آگهی در روزنامه جمهوری اسلامی:

۷۷۶۴۴۴۱۰-۷۷۶۴۴۴۱۱

نمابر: ۷۷۶۴۴۴۱۲

فقدان سند
سندکارخانه، تسلسل اسناد، کارت ماشین و برگ سبز سواری پیکان مدل ۱۳۷۸ بشماره پلاک ۱۳۵ ن ۵۷ - ایران ۲۵ و شماره موتور ۱۱۱۲۷۸۳۳۴۱۵ همچنین شماره شاسی ۷۸۴۴۱۹۶۲ بنام شاهین پیکی صوفیانی مفقود و فاقد اعتبار است.(بناب)

فقدان سند
سندکارخانه، تسلسل اسناد، کارت ماشین و برگ سبز سواری پژو آردی مدل ۱۳۷۸ بشماره پلاک ۷۵۷ ط ۳۹ - ایران ۲۷ و شماره موتور ۲۲۳۲۷۸۰۸۲۸۴ همچنین شماره شاسی ۷۸۷۰۹۶۳۱ بنام نقی فتوت مفقود و فاقد اعتبار است.(بناب)

برگ سبز و سند کمپانی خودروی سواری پژو ۴۰۵ جی ال ایکس به شماره انتظامی ۵۱۴ م ۶۷ ایران ۲۸ مدل ۱۳۷۷ به رنگ نوک مدادی متالیک به شماره موتور ۲۲۵۲۷۶۰۹۷۳۲به شماره شاسی ۷۶۳۱۰۳۴۶ بنام میترا ابوالفتحی مفقود و از درجه اعتبار ساقط میباشد. رودبار گیلان

برگ سبز سواری پارس خودرو BRILLANCE به شماره انتظامی ۵۵۴ط۶۶ ایران ۵۶ مدل ۱۴۰۰ به رنگ سفید روغنی به شماره موتور BM۱۶LBK ۰۰۱۲۴۱ به شماره شاسی NAPH۳۳۰BBM۱۰۵۵۵۷۸ بنام قربانعلی رضائی مقدم مفقود و از درجه اعتبار ساقط میباشد. رودبارگیلان

برگ سبز و سند کمپانی خودرو سواری ۲۰۶ هاچ بک به شماره انتظامی ۱۴۳ط۶۹ ایران ۵۶ مدل ۱۳۸۱ به رنگ سفید صدفی روغنی به شماره موتور ۱۰FSE۳۳۸۵۶۱۴۱ به شماره شاسی ۸۱۶۲۰۹۶۳ بنام تبسم عاشورزاده شتمساری مفقود و از درجه اعتبار ساقط میباشد. رودبار گیلان

فقدان سند
سندکارخانه، تسلسل اسناد و برگ سبز سواری سایپا ۱۳۱ مدل ۱۳۹۰ بشماره پلاک ۶۶۵ ل ۲۲ - ایران ۲۵ و شماره موتور ۳۹۹۶۴۴۱ همچنین شماره شاسی S۳۴۱۲۲۹۰۸۶۶۳۹۴ بنام جعفر اسدی بناب مفقود و فاقد اعتبار است.(بناب)

فقدان سند
برگ سبز و سند کمپانی موتور آریا ۱۲۵CC رنگ مشکی مدل ۱۳۸۸ به شماره موتور B۳۰۷۹۶۱A و شماره تنه ۱۲۵A۸۸۷۸۴۰۵NET*** به شماره پلاک ۱۳۱۶۲ ایران ۷۶۱ متعلق به مجید علیایی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد .(سبزوار)

فقدان سند
سندکارخانه، تسلسل اسناد و برگ سبز سواری پیکان مدل ۱۳۷۶ بشماره پلاک ۵۶۵ ب ۲۷ - ایران۲۵ و شماره موتور ۱۱۱۲۷۶۷۰۸۷۴ همچنین شماره شاسی ۷۶۴۷۵۰۳۲ بنام حسن حیدری مفقود و فاقد اعتبار است. (بناب)

فقدان سند
برگ سبز وانت پیکان مدل ۱۳۸۵ بشماره پلاک ۱۹۹ ب ۵۶ - ایران ۱۵ و شماره موتور ۱۱۲۸۵۰۰۴۰۰۰ همچنین شماره شاسی ۱۲۱۶۹۸۴۹ بنام غلامرضا حسین زاده مفقود و فاقد اعتبار است. (بناب)

فقدان فاکتور بلوک سیلندر (نوبت اول)
گواهی میشود فاکتور بلوک سیلندر به شماره فاکتور ۹۹۰۵۶۷۹۲۰ و به شماره موتور ۱۲۴۸۹۱۵۴۵۲۸ مفقود گردیده لذا از درجه اعتبار ساقط می باشد.(بناب)

برگ سبز خودرو سواری هاچ بک پراید ۱۱۱ مدل ۱۳۹۱ به رنگ نوک مدادی متالیک به شماره موتور ۴۵۸۸۸۰۵ و شماره شاسی S۵۴۳۰۰۹۱۷۰۴۲۶۹ شماره انتظامی ۱۹۶ ج ۷۸ ایران ۱۰ بنام علیرضا قلیچ خانی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است .دلیجان

آگهی مفقودی
برگ سبز و سند کمپانی ام وی ام X۳۳ مدل ۱۳۹۱ به شماره انتظامی ۳۳۶ ب ۸۴- ایران۵۸ و شماره موتور MVM۴۸۴FAFA۰۱۱۹۷۹ و شماره شاسی NATGBAXK۱A۱۰۱۲۲۰۱ به نام سیدمحمدحسین محمدی مفقود گردیده و فاقد اعتبار می باشد. رهنان

سند مالکیت (برگ سبز) خودروسواری ساینا مدل ۱۴۰۰ به شماره انتظامی ۵۹۳ن۲۲ایران۲۸ به شماره موتور M۱۵/۹۳۳۹۶۷۹ و شماره شاسی NAS۸۵۱۱۰۰M۳۳۵۵۷۹۳ بنام اینجانب زهرا خانی گنبدی مفقود گردیده واز درجه اعتبار ساقط است ملایر

باستحضار میرساند فاکتور بلوک سیلندر به شماره ۱۴۰۴۰۳۵۹۵۲۵ مربوط به موتور شماره ۱۲۴۸۳۰۱۶۳۱۷ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

برگ سبز و سند کمپانی و کارت شناسایی خودرو سواری هاچ بک ام وی ام تیپ ۳۱۵HNEW مدل ۱۳۹۵ برنگ سفید روغنی به شماره پلاک ۳۶ ایران ۵۳۷ د ۱۷ و به شماره موتور MVM۴۷۷FJAG۰۴۶۴۶۲ و شاسی NATFBAMD۹G۱۰۳۵۶۷۲ متعلق به مهسا فضلی دربند مفقود و از درجه اعتبار ساقط می باشد. (تنکابن)

کارت شناسایی خودرو پژو ۴۰۵ جی ال ایکس آی ۸/۱ مدل ۱۳۸۸ برنگ نقره‌ای به شماره پلاک ۸۲ ایران ۷۳۵ ط ۱۲ و به شماره موتور ۱۲۴۸۸۰۶۱۸۷۷ و شماره شاسی IRFC۸۸۱V۳۰B۱۰۲۲۷۳ متعلق به غلامرضا اشکواری مفقود و از درجه اعتبار ساقط می باشد. (تنکابن)

برگ سبز (شناسنامه) مالکیت خودرو سواری پژو پارس PARS TU۵ مدل ۱۳۹۹ به شماره انتظامی ۸۴- ۹۹۴ ج ۶۵ به شماره موتور ۱۶۴B۰۲۵۲۴۴ و شماره شاسی NAAN۱۱FE۸LH۲۸۰۵۶۶ بنام خانم عفت جهان بین مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است. سیرجان

اصل سند کارخانه و برگ سبز (شناسنامه) مالکیت خودرو سواری پراید جی ال ایکس آی مدل ۱۳۸۵ به شماره انتظامی ۶۵- ۷۷۶ ج ۱۹ به شماره موتور ۱۴۵۴۸۰۵ و شماره شاسی S۱۴۱۲۲۸۵۷۸۵۳۳۵ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است. کرمان

۳برگ سند فروش (برگ کمپانی) موتور سیکلت پرواز ۲۰۰cc آلبالویی رنگ مدل ۱۳۹۷ به شماره انتظامی ۷۶۹۶۲ایران ۵۱۱ به شماره موتور ۴۷۹۱۰۲ و شماره تنه ۱۳۷۱۰ مفقود گردیده واز درجه اعتبار ساقط است ملایر

آگهی مفقودی
برگ سبز سواری ریو تیپ ۱۵۰۰ مدل ۱۳۸۸ به رنگ سفید روغنی به شماره انتظامی ۱۵۸ ن ۲۸- ایران۲۳ و شماره موتور ۱۰۶۷۱۹۹ و شماره شاسی NAS۶۱۰۰۲۲۹۱۱۶۹۳۱۸ مفقود گردیده و فاقد اعتبار می باشد. (سمیرم)

مفقودی
کارت هوشمندبه شماره (۴۲۲۵۷۴) کامیون بنز کفی بغلدار بازشو مدل ۱۳۵۶ بشماره پلاک ۲۹۱ع۷۵ ایران ۲۱ با شماره شاسی ۱۴۳۵۶۴۲۱و شماره موتور ۱۰۰۴۳۲۹۴ متعلق به زبیح اله دل دارقاسمی به کد ملی ۳۶۷۳۷۲۰۳۷۶ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط میباشد .

(آگهی مفقودی)
برگ سبز موتور سیکلت تک تاز CG۱۵۰ به رنگ قرمز مدل ۱۴۰۲ شماره پلاک ۸۵۲_۲۴۵۷۹_۴۵۶-۴۸ شماره تنه NEJANGKFDPAC۱۸۱۹۰ شماره موتور ۰۱۴۹NEJ۰۰۱۷۵۷ بنام علیرض